

UMĚNÍ RITUÁLNÍHO TANCE

Na slovíčko s korejskou šamankou HI-AH PARK

Celosvětově známá a uznávaná korejská šamanka, kterou možná znáte z knihy Poselství šamanů od autora Geseko von Lüpke, nyní opět míří do naší země, aby se s ní mohli setkat všichni, kteří uvnitř cítí, že by jim mohla pomoci. My vám přinášíme rozhovor s *Hi-ah Park*, ženou, která na svých seminářích prostřednictvím posvátného tance a božské extáze mění životy i vnímání lidí. Stávají se přímými účastníky něčeho, co se jen stěží snaží popsat svými slovy. Snažili jsme se zjistit více...

✓ Jste známá jako tanečnice a šamanka. Co to vlastně obnáší, být u vás v Koreji šamankou?

V severozápadní oblasti Koreje, Hwang-Hae Do, odkud pochází má duchovní kmotra Kim Keum-Hwas, která mě zasvětila, je šamanka (mudang) prostředníkem mezi jednotlivými světy. Komunikuje s předky, vyhání nešťastné duchy, léčí nemocné, provádí rituály, je mystickou poetkou, hudebnicí a tanečnicí – a jako taková praktikuje techniku extáze, aby mohla vejít v kontakt s vyšším, posvátným světem. Do extatického stavu se dostává prostřednictvím tance a hudby. Během posvátného zpěvu se její tělo stává schránkou vyšší energie a tancem šamance umožňuje se s ní sjednotit. Prostřednictvím tance a zpěvu se modlí za štěstí, požehnání a zdraví pro účastníky rituálu, zároveň je očisťuje od negativní energie a odhání škodlivé zlé duchy.

✓ Vzpomínáte si na svou první zkušenost se šamanismem?

Ano. Tato vzpomínka sahá do mého raného dětství. Náš soused tehdy dostal záchvat škytavky, který nepřecházel několik dní, a vypráví si, že za ním přišla šamanka. Zaříkávala, zpívala a tančila a mávala mu nad hlavou svým mečem. Tehdy jsem o šamanech vůbec nic nevěděla, ale její představení mě doslova dostalo do transu. Bylo pro mě ovšem těžké o tomhle zážitku mluvit, protože jsem byla vychovaná jako křesťanka. A křesťané se dívali na šamanismus jako na souhrn pověr. Proto jsem tento zážitek nadlouho uložila hluboko na dno svého srdce.

✓ Ale stejně jste si k šamanismu našla svou cestu...

Já jsem si ho rozhodně nevybrala, on si vybral mě. Když jsem ho v roce 1975 studovala, ještě jsem vůbec neměla v úmyslu stát se jeho sou-

částí. Až jednoho dne nás vedoucí katedry etnického tance na semináři požádala, abychom popsali svůj nejneobvyklejší zážitek našeho života. Jen co jsem zavřela oči, abych si na něj vzpomněla, nečekaně jsem se octla ve změněném stavu vědomí. Moje tělo se začalo nekontrolovatelně třást, ale ne od nervozity. Bylo to spíš, jakoby mnou někdo trásl. Do té doby jsem netušila, jak je pro mě důležité o tomto svém zážitku z dětství mluvit. Až tehdy jsem si uvědomila, že je to naprosto nutné, pokud chci porozumět sama sobě. Začala jsem zkoumat ve svém nitru, kdo vlastně jsem, odkud přicházím, jak jsem se sem dostala, a kam jdu. Tak začalo moje duchovní probuzení. Šamankou jsem se ale stala až poté, co mě k tomu donutila iniciační nemoc, sinbyong,

✓ Ano, šamané často mluví o tom, že než se dostali ke svému poslání, vážně onemocněli.

DOKUMENTÁRNÍ FILM: CLEMENS KUBY - CESTA DO JINÉ DIMENZE

Hi-ah Park vybírá na šamanském sympóziu z publika mladého muže, který se na akci objevil náhodně, pouze jako doprovod známého. Co nikdo netuší je, že mladý muž má těžkou závislost na drogách a lékaři mu dávají měsíc života. Hi-ah Park začíná svůj tanec a téměř hned muž upadá do změněného stavu vědomí. Hi-ah Park během tance rozmlouvá s jeho duší a muž se propadá hlouběji do nevědomí. Přidávají se ostatní šamani a pomáhají muži vrátit do vědomého stavu. Celou akci provází velké napětí a energie, která je téměř hmatatelná. Po obřadu se muž drog nedotkl a jak ukazuje dokument, ani pět let poté.

Je to pravda, a totéž se stalo i mně. Sinbyong do-
slovně znamená nemoc vytvořená Spiritem (Du-
chem). Já měla vlastně několik etap této nemoci,
protože jsem nechápala, co se to se mnou děje.

Čím vším jste si musela projít?

Poprvé na mě iniciační nemoc zaútočila, když
mi bylo devatenáct a rozešla jsem se se svou
první láskou. Na kostrci se mi objevil velký
nádor, úplně se mi ztratil hlas a nemohla jsem
se celé tři měsíce hýbat ani mluvit. Po něja-
ké době ale nádor záhadně zmizel a pak byl
na dlouhou dobu klid. Podruhé se sinbyong
objevila v mých třiatřiceti letech. Začala jsem
trpět nevysvětlitelnou únavou, a najednou
měla pocit, že můj život nemá žádný smysl.
Každodenní život mě naprosto přestal zají-
mat. Trpěla jsem nesnesitelnou osamělostí
a toužila po horách. Celé noci jsem proplaka-
la, nebo se mi zdálo o tom, že mi hrozí smrt.
V těchto snech jsem byla uvězněna v podsvětí
a honila mě divoká zvířata.

Jak dlouho to trvalo?

Asi devět měsíců. Pak ale přišel neuvěřitelně
silný a dlouhý sen o nějakém starodávném
královském pohřbu, a po tomhle záhadném
snu má nespavost skončila. Z ničeho nic jsem
byla šťastná bez jakéhokoli konkrétního
důvodu a měla jsem pocit, že se vznáším –
jakoby mě něco nadnášelo. Mé sny se úplně
změnily a získaly nebeský charakter.

Prozradte mi alespoň jeden...

V jednom z nich, dnes už vím, že to byla ša-
manská cesta, se mi objevil bílý jednorožec
a vzal mě na cestu Mléčnou dráhou, do ne-
uvěřitelného, nekonečného prostoru temně
indigové barvy. Tam jsem uslyšela hluboký
hlas, který se mě zeptal: „Jak se mají lidé tam
dole?“ Ještě teď si jasně vybavuji celý rozhov-
or s tímto neviditelným hlasem a extatický
pocit, který ve mně vyvolával. Pak mi hlas
řekl, že se mám vrátit zpátky, abych učila lidi
lásce a úctě. Cítila jsem neskutečnou radost
a zároveň smutek, že se musím vrátit zpátky.
A pak jsem se ocitla zpátky ve své posteli, aniž
bych se probudila.

To muselo být nádherné.

Bylo. A ta vzpomínka na cestu do horního
světa byla tak živá, že jsem jí byla na nějakou
dobu úplně posedlá. S touto jinou realitou
jsem cítila velice silné spojení, a byl to tak
krásný svět, že jsem měla pocit, že tam jsem
byla vzhůru a tady, v našem světě, jen spím.

Chápala jste, že to jsou zážitky spojené se šamanismem?

Tehdy ještě ne. Až jednoho dne jsem se ocit-
la v univerzitním knihkupectví. Neměla jsem
v úmyslu koupit si nějakou knihu, ale najed-
nou mě upoutal modrý obal. Byla to Eliadeho
knížka o šamanismu. (Eliade: *Myths, Dreams
and Mysteries*) Otevřela jsem ji a začala číst.
Dočetla jsem se tam, že to, co se mi děje, se ze
začátku děje všem šamanům: víze roztrhání
divokými zvířaty, let na nebesa a rozmlou-
vání s bohy nebo duchy... a že všechna tato
témata jsou jasně iniciační. Tato kniha mě
zachránila před blázcem.

Jak se vlastně iniciační nemoc liší od »normální« nemoci?

Sinbyong podle mého názoru přichází, když
naše spirituální, duchovní tělo strádá nedo-
statkem inspirace a tvořivosti. Iniciační ne-
moc umožňuje uniknout z tohoto světa do

temnoty, do nitra vlastního nepoznaného Já,
a umožňuje nám zažít svůj vlastní iniciační ri-
tuál. Je to hodně důležité. Aby se člověk mohl
stát šamanem, musí projít lety introspekce,
osobního utrpení a duchovního vývoje.

Proč je osobní utrpení tak důležité pro duchovní vývoj?

Protože utrpení je náš nejlepší učitel v oka-
mžiku, kdy jsme připraveni na duchovní růst.
Je mnoho lidí, kteří se utrpení zoufale snaží
zbavit, ale zároveň se ho pevně drží a za žád-
nou cenu se ho nechtějí pustit.

**Někteří z nich někde uvnitř cítí, že nejdou
po správné cestě, a neumí svou nespoko-
jenost identifikovat. Často mají pocit, že
jejich život nemá žádný vyšší smysl. Co byste
jim poradila? Jak mají najít to, co hledají?**

Pokračování na str. 76-77 ►

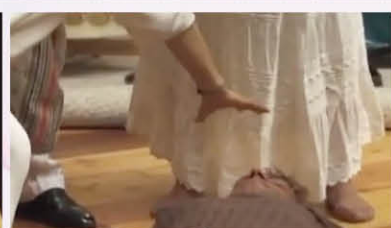
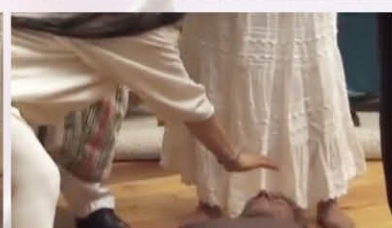
HIAH-PARK ZNOVU V PRAZE! WORKSHOP MU-A

• **KDE:** Národní dům na Vinohradech, náměstí Míru 9

V pátek 7.6.2013 představí Hiah Park poprvé v Praze unikátní tanec Mu-A, kde se diváci
stávají účastníky. Můžete se také pokusit propadnout do extáze prostřednictvím léčivého
transovního tance na semináři 8.-9. 6. (cena: 300 eur). Zároveň je během pražského pobytu
Hiah Park možnost individuálních konzultací o vašem konkrétním problému.

• **BLIŽŠÍ INFORMACE A PŘIHLÁŠKY:**

na www.kristalovacesta.cz

Lidé často hledají naplnění zvenčí. Například v lásce. Většinou to ale dopadne tak, že když se zamilují, snaží si svého partnera zoufale udržet. Lpí na něm, a tím ho čím dál více dusí. Není divu, že pak o něj logicky přijdou. Zlomí jim to srdce a bývají ještě zoufalejší než předtím. Lásku musíme hledat uvnitř, v sobě, protože tu nám nemůže nikdo vzít. Všichni máme uvnitř v sobě všechno, co potřebujeme. Jak můžeme milovat jiné, když nemilujeme a nepřijímáme sami sebe?

✓ V souvislosti s vámi se často píše o smrti Ega. O co se jedná? Můžete mi k tomu říci více?

»Smrt Ega« je překlad korejského termínu Mu-A. Je to šamanský stav extáze, transu, blažený stav božské jednoty. Prostřednictvím zpěvu a tance se šamana postupně zmocní Spirit / Duch. Šamanova extáze přináší účastníkům rituálu léčivou energii a působí jako mocná modlitba.

Je to stav, ve kterém neexistuje žádný vnitřní konflikt. Tak jako nejsme pouze naše tělo nebo pouze naše mysl, nejsme ani pouze naše Ego. Když zakusíme, že naše Ego zmizí, objevíme, že život je víc než pouhé utrpení, a zažijeme extázi, nekonečnou univerzální lásku.

✓ Někdo by to pak mohl chápat tak, že Ego je špatné.

Posuzovat Ego jako dobré nebo špatné je známkou toho, že vězíme ještě stále v dualistickém modelu myšlení. Ego není ani dobré, ani špatné. Může pro nás být také velmi užitečné. Ale nemělo by nás ovládat.

✓ Co se děje v našem nitru, když se dostáváme do extáze? Jedná se o duchovní transformaci?

Je to stav, který nelze popsat slovy. Je potřeba ho zažít. Jak chcete popsat sladkost medu někomu, kdo med nikdy neokusil? Jak chcete popsat Boha?

✓ Prozradte mi – mohu se i já prostřednictvím tance natolik uvolnit, že mi to přinese nějaký užitek? Jaké rady byste dala těm, kteří by to chtěli sami vyzkoušet?

Zkusit to může každý. Moje hlavní rada zní: odložte všechny předem učiněné úsudky a nemějte žádná očekávání. Tyto zkušenosti se dostaví většinou bez toho, že bychom o tom věděli. Zkuste být jako nevinné, čisté děti.

✓ Můžete mi popsat nějaký konkrétní případ, kterým jste někomu pomohla ke

Kdo je Hi-ah Park?

Korejská šamanka, která od své šamanské iniciace od roku 1981 cestuje po celém světě a předvádí rituální extatický tanec. Zároveň pořádá přednášky a vede semináře zabývající se duchovním léčením a technikami extáze. Její práce napomáhá duchovnímu léčení a umožňuje duchovní transformaci.

„Někdy se v životě ocitneme v situaci, kdy víme, že nutně potřebujeme změnu, abychom se osvobodili a mohli jít dál, jen to nedokážeme udělat. Tehdy je potřeba v jistém smyslu umřít, abychom mohli začít znovu. Z vlastní zkušenosti vím, že Hi-ah Park v tom dokáže pomoci. A já jsem jí za to neskonale vděčná.“

Hana Cielová,
autorka textu

změně? Ať už to bylo v oblasti zdraví, vztahů, závislosti...

V tomhle životě jsem se, bez toho, abych měla v úmyslu léčit, stala svědkem mnoha vyléčení. Když byla moje dcera malá, zjistili ji skoliózu, a byla jsem s ní u doktora. Ten ji prohlédl a řekl jí, že nikdy nebude moct být tanečnicí, že ji čeká korzet, a že skončí na vozíčku... Byla jsem tehdy tradičně vychovaná zdvořilá asijská žena, takže jsem v ordinaci mlčela a potlačila svůj vztek. Když jsem ale s dcerou vyšla ven z nemocnice, musela jsem dát svému hněvu průchod a začala jsem vzteky řvát. Jak může někdo říct něco takového dítěti? Vždyť to je jako rozsudek smrti! Nebo prokletí! Přesvědčovala jsem dceru, ať tomu nevěří.

✓ Jak to dopadlo?

Několik týdnů jsem s ní pracovala. Pak jsem se s ní vrátila ke stejnému lékaři, abych mu ukázala, že její skolióza zmizela. Ne proto, abych se před ním vytáhla, že neměl pravdu a že jsem lepší než on. Pouze proto, abych mu ukázala, že není neomylný a nemusí mít vždy pravdu. Takové věci by nemocným nikdo říkat neměl, protože je tím pak opravdu může »proklít« na celý život. Nemoc je především v hlavě, často se s ní identifikujeme. Když se necháme někým přesvědčit, že budeme nemocní navždy, opravdu tak často skončíme. Dnes je moje dcera skvělou tanečnicí a žádný invalidní vozík se nekonal.

✓ Slyšela jsem o případu mladého muže, kterého jste prostřednictvím extatického tance zbavila závislosti na tvrdých drogách. Je to pravda? A pokud ano – můžete mi o tom říct víc?

Ten mladý muž byl tak zoufalý, že se úplně odevzdal Duchu/Spiritu, že se vůbec nebránil. K tomu ale musíte být naprosto zoufalí. On byl, protože těsně předtím, než jsme se setkali, mu jeho lékaři řekli, že mu zbývá už jen jeden měsíc života. To je velice hluboká zkušenost. Navenek to vypadá, že jsem ho vyléčila já, on se ale vyléčil sám. Já jsem jen prostředník, duchovní porodní bába. Nemůžu porodit za jiné. Když se nechcete vyléčit sami, nepomůže vám ani milión šamanů. Šaman vám může pomoci pouze tento proces nastartovat, zbytek je na vás. Vy si musíte vyléčení dovolit.

✓ Cestujete a přednášíte po celém světě. Prozradte mi – jaký máte názor na český národ? Údajně jsme největší ateisté na světě. Myslíte si to samé?

Už když jsem byla iniciovaná za šamanku, tak mi ostatní šamani věstili, že je mým osudem stát se »globální šamankou«. Nemám být typickou, tradiční korejskou šamankou spjatou pouze s jednou kulturou. Pro mě jsou všichni lidé – Češi, Slováci, Evropané, Asiaté – naprosto stejní. Nevidím mezi nimi žádné rozdíly. Všichni máme strach ze smrti a zároveň všichni toužíme vrátit se k původnímu zdroji. ■

Text - Hana Cielová, foto - Shutterstock, archiv Hi-ah Park, zdroj fotoseřádu - dokumentární film Clemens Kuby: Cesta do jiné dimenze (Unterwegs in die nächste dimension), www.youtube.cz

